

Kopie
Afgeleverd aan: mr. B.S.
Vrij van griffierecht - art. 280,2°
W.Reg.

Arrestnummer

CI 268 / 2023

Repertoriumnummer

2023 / *549*

Datum van uitspraak

15 februari 2023

Notitienummer griffie

2022/NT/979

Z.M.

S.A.

B.A.

VZW PAYOKE

t/

A.F.

Notitienummer parket-generaal

2021/PGG/3186

2022/VJ11/979

Hof van beroep Gent

Arrest

achtste kamer
correctionele zaken

*Ontzet uit recht cfr. art. 31 Sw.
OS + bijzondere verbeurdverklaring*

COVER 01-00003125412-0001-0021-01-01-1

2021/PGG/3186 - 2022/VJ11/979

Not.nr. BG.B.55.F1.512257/21

In de zaak van het Openbaar Ministerie en de burgerlijke partijen

1. nr. **Z,M,,**
RRN (...),
Van Iraanse nationaliteit,
geboren te (...) (Iran) op (...),
wonende te (...)
2. nr. **S,A,,**
RRN (...),
Van Iraanse nationaliteit,
geboren te (...) (Iran) op (...),
wonende te (...)
3. nr. **B,A,**
RRN (...),
Van Iraanse nationaliteit,
geboren te (...) (Iran) op (...),
wonende te (...)
4. nr. **PAYOKE VZW,**
ON (...),
met maatschappelijke zetel te (...)

tegen

- nr. *302* **A,F,,**
RRN (...),
van Irakese nationaliteit,
geboren te (...) (Irak) op (...),
zonder gekende woon- of verblijfplaats in het Rijk

- **Thans aangehouden** -

PAGE 01-00003125412-0002-0021-01-01-4

TENLASTELEGGING(EN)

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

Mensensmokkel met verzwarende omstandigheden

Ten aanzien van het hiernagenoemde slachtoffer, het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.

(art. 77 bis lid 1, 2 en 4, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 77 quater lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Met de omstandigheid dat het leven van het slachtoffer opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht.

(art. 77 quater lid 1, 4° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Met de omstandigheid dat het een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie betrof, ongeacht of betrokkene de hoedanigheid van een leidend persoon had of niet.

(art. 77 quinquies lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

Ten nadele van 23 slachtoffers, te weten de zich noemenden Z.M., A.Za., A.Sh., T.A., M.F., A.H., A.Al., Z.H., A.R., A.Sa., A.S., A.Be., I.H., K.M., M.A., E.M., K.I., A.A., M.H., A.Al., K.Z. en A.B.

In het gerechtelijk arrondissement West-Vlaanderen, meer bepaald te Zeebrugge, en bij samenhang elders in het Rijk en buiten het Rijk, namelijk in Frankrijk (art. 10Ter en 12 V.T.Sv) in de periode startende in den acht van 25 op 26 oktober 2021 tot en met 27 oktober 2021.

BIJZONDERE VERBEURDVERKLARING

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig de artikelen 42, 3°, 43 bis en 43 quater van het Strafwetboek, zoals ingevoegd door de wet van 17 juli 1990 en gewijzigd door de Wet van 19 december 2002 (B.S. 14 februari 2003) te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van €2.975,00n

Hetzij de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, de goederen en de waarden die in de plaats daarvan zijn gesteld of de inkomsten uit de belegde voordelen.

Hetzij het equivalent bedrag van heet vermogensvoordeel dat rechtstreeks uit het misdrijf is verkregen doch niet kon worden teruggevonden in het vermogen van de verdachte.

Gelet op de storting van het inbeslaggenomen geld ten bedrage van €2.975,00 op de rekening van het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring.

* * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, B.17° correctionele kamer, van 22 juni 2022, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist:

Op strafgebied

Ten aanzien van A.F.

1. Strafrechtelijk

Zegt voor recht dat de in de dagvaarding weerhouden alias terecht werd toegewezen aan deze beklaagde.

Verklaart de feiten onder de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt A.F. voor de feiten onder de enige tenlastelegging:

Tot een effectieve straf van 6 jaar en tot een geldboete van 1000,00 EUR, verhoogd met 70 opdecimen en gebracht op 8000,00 EUR.

Bij toepassing van de Vreemdelingenwet, is de geldboete van 23 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen en gebracht op 184000,00 EUR.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Bij toepassing van artikel 31 van het Strafwetboek wordt beklaagde voor een termijn van 10 jaar ontzet uit de volgende rechten:

PAGE 01-00003125412-0004-0021-01-01-4

1. Openbare ambten, bedieningen of betrekkingen vervullen;
2. Verkozen te worden;
3. Enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
4. Gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
5. Geroepen te worden tot het ambt van voogd, toezienend voogd of curator, behalve over zijn eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder van een persoon die krachtens art. 492/1 van het burgerlijk wetboek is beschermd, uit te oefenen;
6. Een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

Veroordeelt A.F. tot betaling van:

- Een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- Een bijdrage van 22,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- Een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR
- De kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 339,46 EUR

Overtuigingsstukken

Verklaart verbeurd overeenkomstig artikel 42-2° Sw. de inbeslaggenomen geldsom van 2975,00 EUR, welke neergelegd werd bij het Centraal Orgaan voor Inbeslagneming en Verbeurdverklaring (BADW5039)

Stelt de overtuigingsstukken BACA3446, BACA3447, BACA3482, BACA3462AABO5296 en AABO5252 ter beschikking van het openbaar ministerie, teneinde er mee te handelen als naar recht.

2. Burgerrechtelijk

2.1. De burgerlijke partij B.A.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de veroordeelde op te betalen aan de burgerlijke partij de som van 3000,00 EUR vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in totaal begroot op 910,00 EUR;

Wijst de opbrengst van de verbeurdverklarde goederen toe aan de burgerlijke partij, beperkt tot het bedrag van de schadevergoeding dat haar toekomt, bij toepassing van artikel 43 bis, lid 3 Sw.

2.2. De burgerlijke partij Z.M.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de veroordeelde op te betalen aan de burgerlijke partij de som van 3000,00 EUR vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in totaal begroot op 910,00 EUR;

Wijst de opbrengst van de verbeurdverklaarde goederen toe aan de burgerlijke partij, beperkt tot het bedrag van de schadevergoeding dat haar toekomt, bij toepassing van artikel 43 bis, lid 3 Sw.

2.3. De burgerlijke partij S.A.

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de veroordeelde op te betalen aan de burgerlijke partij de som van 2001,00 EUR vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in totaal begroot op 560,00 EUR;

Wijst de opbrengst van de verbeurdverklaarde goederen toe aan de burgerlijke partij, beperkt tot het bedrag van de schadevergoeding dat haar toekomt, bij toepassing van artikel 43 bis, lid 3 Sw.

2.1. De burgerlijke partij VZW PAYOKE

Verklaart de vordering van de burgerlijke partij ontvankelijk en in de mate zoals hierna bepaald gegrond.

Veroordeelt dienvolgens de veroordeelde op te betalen aan de burgerlijke partij de som van 2500,00 EUR vermeerderd met de gerechtelijke intresten vanaf heden en de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding in totaal begroot op 560,00 EUR;

Wijst de opbrengst van de verbeurdverklaarde goederen toe aan de burgerlijke partij, beperkt tot het bedrag van de schadevergoeding dat haar toekomt, bij toepassing van artikel 43 bis, lid 3 Sw.

De rechtbank houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

* * *

Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld conform de beroepsakte en het grievenschrift:

- door de beklaagde A.F., op 5 juli 2022;
- door het openbaar ministerie, tegen de beklaagde voornoemd, op 5 juli 2022.

* * *

Gehoord ter openbare terechtzitting van 18 januari 2023 in het Nederlands:

- de beklaagde, A.F. in zijn middelen van verdediging bijgestaan door meester V.A., advocaat te (...), tevens bijgestaan door de aangestelde tolk (Duits);
- Advocaat-generaal D.P., in zijn vordering;
- de burgerlijke partij, Z.M. in zijn eis, vertegenwoordigd door meester B.S., advocaat te (...);
- de burgerlijke partij, S.A. vertegenwoordigd door meester B.S., advocaat te (...)
- de burgerlijke partij, B.A. vertegenwoordigd door meester B.S., advocaat te (...);
- de burgerlijke partij, VZW PAYOKE vertegenwoordigd door meester B.S., advocaat te (...).

* * *

I. Saisine

De beklaagde A.F. heeft op 5 juli 2022 hoger beroep aangetekend tegen het lastens hem op tegenspraak gewezen vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge -, zetelend in strafzaken van 22 juni 2022.

In zijn grievenschrift neergelegd op dezelfde datum heeft de beklaagde de volgende grieven laten gelden:

- Procedure: *“Te verifiëren op basis van het dossier die (sic) ik nog niet ken.”*

PAGE 01-00003125412-0007-0021-01-01-4

- Schuld: *“Cliënt betwist zijn schuld (onleesbaar) van de tenlastelegging mensensmokkel met verzwarende omstandigheden.”*
- Straf en/of maatregel: *“Hoogte straf: vroeg te herleiden en bijgevolg recht op uitstel niet gekregen.”*
- Burgerlijke rechtsvordering: aangevend dat de vordering van de burgerlijke partijen B.A., Z.M., S.A. en de VZW Pajoke wordt betwist.

Het openbaar ministerie heeft op 5 juli 2022 ter griffie tegen de beklaagde hoger beroep aangetekend.

Tegelijkertijd werd een grievenformulier hoger beroep neergelegd waarin een volgeroep met betrekking tot de strafmaat wordt geformuleerd.

De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

Na onderzoek van de zaak stelt het hof vast dat er geen grieven van openbare orde, zoals bedoeld in art. 210 Sv., dienen te worden opgeworpen.

Gelet op de draagwijdte van het bestreden vonnis en de daar tegen aangevoerde grieven, zoals hoger aangegeven, dient vastgesteld dat dit vonnis in zijn geheel aan de beoordeling van het hof is onderworpen.

II. Procedure

Met betrekking tot de hoger aangehaalde door hem geformuleerde grief inzake de procedure heeft de beklaagde zich op de zitting van het hof van 18 januari 2023 naar de wijsheid gedragen, zonder deze grief te verduidelijken, zodat deze grief niet verder moet worden ontmoet.

III. Ten gronde

1. Relevante feitelijke gegevens

De FGP West-Vlaanderen, afdeling mensenhandel en mensensmokkel wordt op 27 oktober 2021 (10:27u) ingelicht door Zeevaartpolitie dat er een noodoproep is geweest van een vaartuig op zee, waarna een reddingsoperatie is opgezet.

Het vaartuig wordt om 11:05 u gelokaliseerd en de opvarenden, waarvan enkele per helikopter worden ontzet, worden naar de Marinebasis in Zeebrugge gebracht en enkele naar het ziekenhuis.

Er blijken 24 personen aan boord waaronder de beklaagde.

Drie ervan, de huidige burgerlijke partijen, krijgen een slachtofferstatuut.

Nadat de medische en humanitaire bijstand wordt verleend wordt er gepolst bij de transmigranten of zij zich slachtoffer voelen met het oog op het afnemen van een verhoor *Salduz 1*.

Er wordt gebruik gemaakt van tolken Engels, Duits en Arabisch.

De FGP wordt door H.D. ingelicht dat de beklaagde spontaan zijn verhaal doet maar hierbij zichzelf ook beschuldigt van betrokkenheid bij de mensensmokkel.

De collega wordt door de FGP onmiddellijk opgedragen dit gesprek stop te zetten.

De beklaagde wordt geïdentificeerd aan de hand van zijn bloedgroepkaart.

Hij is ook in het bezit van een aanzienlijke geldsom (2.975,00 EUR) die in beslag wordt genomen en gestort op rekening van het COIV.

De beklaagde wordt gearresteerd en hiervan in het Arabisch in kennis gesteld.

Hij wordt overgebracht naar de burelen van de FGP waar hij in het bezit wordt gesteld van zijn rechten *Salduz IV* in de Arabische taal.

Van dit spontaan relaas wordt door H.D. een Proces-verbaal (nummer 004059/21) van de SPN Zeebrugge opgesteld. (cfr. OK 2 st. 1)

Op 27 oktober 2021 wordt één van de transmigranten, K.M. verhoord die het volgende verklaart:

- Ze hebben de dood in de ogen gezien en hij heeft bericht naar zijn vrouw gestuurd om hem te vergeven want dat ze doodgingen.
- Hij betaalde 2.000 EUR aan een Koerd "N."
- Hij kent enkel A.F. die Irakees is; hij kent hem vanuit Wenen van waaruit ze samen zijn vertrokken.
- De roepnaam van de smokkelaars zijn "O. en A."
- De smokkelaar noemt S. en hij heeft zijn gsm-nummer. A.F. is zeker geen smokkelaar. Telkens 'F.' (A.F.) bij Irakezen was vertelde 'F.' (A.F.) dat hij niets met smokkelen te maken had, maar hij vertelde dat hij hier was om mensen te helpen, het vertrek te vergemakkelijken en om samen te kunnen vertrekken.
- Hij heeft zijn geld met M. en 'F.' (A.F.) samen gelegd en elke dag als er iets betaald werd maakten ze de rekening.

In de portefeuille van de beklaagde zit 1.000,00 EUR in coupures van 100 EUR die individueel geplooid en in een apart gleufje zijn gestoken.

Op zijn persoon wordt ook nog 1.975 EUR aangetroffen.

Hij heeft 2 gsm's bij ((...)) en (...)) (cfr. st. 3)

In zijn verhoor met bijstand van een raadsman dd. 27 oktober 2021 om 21:34u verklaart de beklaagde samengevat het volgende;

- Het gsm-toestel (...) is aangekocht in Wenen maar nog niet gebruikt.
- Het gsm-toestel (...) werkt en beklaagde geeft de code.
- Op vraag van de politie dat hij aan de collega's enkele keren heeft gezegd dat hij wil helpen, zegt de beklaagde dat hij niet meer bereid is dit te doen *omdat ze hem van iets beschuldigen*. Hij wil alleen maar mensen helpen die daar aan het afzien zijn.
- Hij wil de interessante dingen die hij spontaan heeft gezegd herhalen: de organisatie probeerde hem lid te maken maar hij heeft dit geweigerd omdat zijn neef 3 maal werd neergestoken waarna hij besloot om niet meer te blijven. Hij wil de namen geven.

Achttien dagen is hij naar Parijs geweest en is zelfs tot bij de *nummer 1* gegaan.

- Hij zorgde voor eten, iedereen kende zijn naam. Zijn roepnaam is 'A'.
- Hij is lang gebleven voordat hij zelf vertrokken is omdat hij medelijden had met de families daar.
- De smokkelaars probeerden hem lid te maken omdat hij populair is omdat hij mensen hielp op humanitair vlak (zakgeld, eten, drinken,...).
- Hij was in de kampen om een route te vinden, hij heeft al driemaal geprobeerd om te vertrekken.
- Hij probeerde eerst met 'S.', daarna met één van de Koerden. Hij besliste om te vertrekken omwille van problemen met zijn neef.
- Hij wil nummers geven van de smokkelaars maar geen namen.
- Na de eerste en tweede poging begon hij de route van buiten te kennen
- Je kan via een kantoor betalen en cash; *"ze weten goed dat ik 3 mensen bij mij heb en cash geld bij me"*.
- De drie mensen zijn: zijn neef, zijn schoonbroer en zus die is teruggekeerd.
- Hij was niet in de kampen maar verbleef in hotels in Calais, omdat hij genoeg geld had.
- Over hoe hij tussenpersoon was wil hij niks zeggen. Hij was enkel verantwoordelijk voor de mensen die mee met hem waren. Hij heeft er niks mee te maken.
- Hij was tussenpersoon tussen zijn vrienden en de smokkelaars, natuurlijk omdat hij de oudste was; hij heeft niemand onder druk gezet.
- Toen ze vertrokken uit Wenen besloten ze met drie naar Groot-Brittannië te gaan.
- Hij heeft naar eigen zeggen enkel een 'hulpoporganisatie opengedaan' en mensen geholpen.
- Hij wil dat de politie stopt met schrijven, gaat verder in het Engels, dreigt om weg te gaan.
- De som van 1.975 EUR is een gemeenschappelijke betaling voor de drie vertrekkers. De som van 1.000,00 EUR is 'backup'. (cfr. OK 2, St. 5)

Op 28 oktober 2021 verklaart de beklagde voor de onderzoeksrechter samengevat het volgende:

- Hij behoort tot de 24 mensen die zijn opgepakt en is nog maar 18 dagen in Frankrijk.
- Hij kwam aan op 9 oktober 2021 tot de dag dat hij op zee zat.
- Hoe kan hij dan zelf lid zijn van smokkelbende als hij zelf op de boot zat?
- Het klopt niet dat hij aan politie spontaan heeft verklaard dat hij hand – en spandiensten verleende voor de smokkelaars. Hij heeft niets te maken met netwerk van smokkelaars.
- Hij is louter een vertrekkker.
- Hij gaf info aan de politie om de mensen te kunnen helpen want ze hebben drie dagen de dood in de ogen gekeken.
- Iedereen kent hem omdat hij hulp biedt.
- Zijn neef is drie keer gestoken; hij was er 18 dagen en heeft mensen eten en drinken gegeven.
- Zijn moeder en verloofde zijn in Irak; zijn vader in Oostenrijk. (cfr. OK 4)

Uit het verhoor van de huidige burgerlijke partijen Z.M. en B.A. blijkt dat de smokkelaar verantwoordelijk voor de huidige smokkel “M.” is (hij is gebruiker van het Brits oproepnummer (...)).

“M.” en “N.” zouden de smokkelaars zijn. Ze hadden wapens.

B.A. twijfelt tussen M.H. en de beklagde als één van de drie op de boot (A.Z. was de bestuurder). Hij betaalde 2.000,00 EUR cash. (OK 8 st.5)

In zijn verhoor van 19 november 2021 verklaart de huidige burgerlijke partij S.A.:

- Hun smokkelaars waren “M.” en “N.”
- “M.” hechtte niet veel belang aan hun leven want de boot had maar plaats voor 24 mensen. De eerste boot maakte water en ze moesten terug keren. “N.” gaf hen een slag tijdens het tellen. “M.” probeerde de vluchtelingen te laten meereizen met de boot van “N.” maar die was niet akkoord en trok messen en een pepperspray.
- Tijdens de reis viel de motor stil en niemand deed iets. Ze moesten zwijgen. Het betekende hun dood.
- De beklagde stond naast de bestuurder van de boot (A.Z.) als leider van de boot. Hij duidt hem aan op foto. (onderlijning door het hof; stuk 6, OK 8)

Nazicht van de databanken wijst uit dat de beklagde gekend is onder diverse aliansen. Hij heeft om internationale bescherming gevraagd via een asielaanvraag en heeft een geregistreerde woonplaats in Oostenrijk, maar de procedure is definitief negatief uitgevallen.

Hij heeft een reisverbod en er is in zijn hoofd de intentie om een verblijf-ontbindende maatregel uit te vaardigen.

Het is hem bij wet verboden een wapen te dragen.

Hij is politieel gekend voor druggerelateerde misdrijven en zat meermaals in de gevangenis voor diverse overtredingen.

Eén van beide gsm-toestellen die door de beklaagde werden gebruikt werd uitgelezen en geanalyseerd.

Er werden verschillende berichten en audiofiles aangetroffen die handelen over mensensmokkel.

Er wordt onder meer gesproken over de tocht van Frankrijk naar het Verenigd Koninkrijk, betalingen via bureaus en er worden smokkelaars vermeld.

Hij heeft ook contact met "K.O." of "O.H." als iemand in de top 10 van mensensmokkelaars.

Er blijken inderdaad communicaties via whatsapp met K.O. van 19 oktober tot 23 oktober 2021.

Hij noemt zichzelf in de audiofiles E.A. wat tevens de zelfverklaarde bijnaam is van de beklaagde. (cfr. PV 500116/22; PV 50046/22; 513956/21; 513967/22; 501722/22 en 503600/22).

De beklaagde werd op 9 maart 2022 herverhoord.

Nadat hij andermaal zijn eigen verhaal kon doen in verband met zijn reis vanuit Oostenrijk tot aan het mislukte transport naar het Verenigd Koninkrijk, wordt hij geconfronteerd met de resultaten van het onderzoek.

Zijn verklaring in dit verband komt er samengevat op neer dat hij zichzelf enkel beschouwt als slachtoffer en niet als tussenpersoon.

Geconfronteerd met de geanalyseerde communicaties stelt de beklaagde dat zijn toestel ook werd gebruikt door anderen en dat bepaalde communicaties werden gevoerd in een chatgroep waar vluchtelingen en smokkelaars deel van uitmaakten.

Op de terechtzitting voor de eerste rechter van 1 juni 2022 heeft H.D. van de Scheepvaartpolitie, die werd gehoord als getuige onder eed de inhoud van zijn proces-verbaal nummer 004059/21 inhoudende het spontane relaas van de beklaagde integraal bevestigd.

2. De schuld

Op grond van de voor het hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier is het aan de beklaagde ten laste gelegde feit, voorwerp van de enige tenlastelegging in zijnen hoofde zoals voor de eerste rechter ook voor het hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven.

Abstractie makend van het spontaan relaas van de beklaagde zoals opgetekend in het proces-verbaal van de Scheepvaartpolitie Zeebrugge nummer 004059/21, staat de schuld van de beklaagde aan het feit voorwerp van de enige tenlastelegging naar het oordeel van het hof vast en dit op grond van de door de eerste rechter weerhouden oordeelkundige beweegredenen – zoals vermeld op het vierde tot en met het negende blad van het bestreden vonnis, met uitzondering wat betreft de overwegingen in verband met het spontaan relaas opgetekend in vermeld proces-verbaal 004059/21 op het vierde blad, sub. 1.1. “Beoordeling”, vierde gedachtenstreepje en het vijfde blad, tweede gedachtenstreepje - die voldoende worden ondersteund door alle gegevens zoals vervat in het voorliggend strafdossier waaraan de eerste rechter hun juiste bewijswaarde heeft toegekend, zodat zij dan ook door het hof worden beaamd en overgenomen, voor zover niet tegengesproken door en onder aanvulling van hetgeen volgt.

Het door de beklaagde ter terechtzitting van het hof van 18 januari 2023 in termen van pleidooien ontwikkeld feitelijk verweer is in rechte niet van voldoende grond om de oordeelkundige motieven aan de grondslag van de beslissing van de eerste rechter waarbij hij de feiten voorwerp van de enige tenlastelegging in zijnen hoofde bewezen verklaarde, in rechte te ontkrachten.

Uit de geanalyseerde communicaties blijkt ten genoegte van recht dat de beklaagde zelf actief betrokken is bij de organisatie van mensensmokkelaars.
Hij wordt aangesproken door andere smokkelaars met zijn zelf verklaarde bijnamen.

De lastens de beklaagde geanalyseerde communicaties hebben betrekking op het overzetten van mensen en ontvangen van betalingen.
Hij werkt samen met “O.” die hij zelf benoemt als smokkelaar en benoemt de kandidaat vertrekkers als ‘*klanten*’.

In zijn verhoor van 9 maart 2022 verklaart hij dat hij niet de enige was die het geanalyseerde toestel gebruikte.

Deze bewering werd getoetst aan de resultaten van de analyse van dit toestel.

Er werden 119 relevante uitgaande audiofiles geregistreerd. Ze werden opnieuw beluisterd en bij 6 van de 119 is duidelijk een andere stem te horen. Alwaar de beklaagde in enkele van deze communicaties wordt aangesproken met zijn roepnaam “E.A.” kan met de

nodige gerechtelijke zekerheid worden besloten dat deze communicaties wel degelijk werden gevoerd tussen de beklaagde en de andere leden van de organisatie.

Ofschoon er inderdaad vluchtelingen en smokkelaars deel uitmaakten van de chatgroep met 25 personen waarin berichten met namen, bedragen en smokkelaars werden verstuurd, werd deze groep door de beklaagde aangemaakt, die er aldus de eigenaar van is. Er werden namen, bedragen en smokkelaars verstuurd in de chatgroep maar die werd gecreëerd door de beklaagde zoals blijkt uit de analyse van zijn toestel. Hij is dus de eigenaar van de groep van 25 deelnemers.

Daarnaast werden in het toestel ook afbeeldingen aangetroffen waarop de beklaagde is te zien (selfies) die er allemaal eenduidig op wijzen dat het toestel wel degelijk door de beklaagde werd gebruikt. Het werd ook op hem aangetroffen n.a.v. de interceptie.

Het hof herinnert er aan dat de beklaagde wordt vervolgd als *mededader* aan het misdrijf van mensensmokkel, wat betekent dat geenszins is vereist dat de door hem gestelde deelnemingsgedraging alle constitutieve bestanddelen van het hoofdfeit in zich draagt.

Het is noodzakelijk, doch voldoende dat de dader van de deelnemingshandeling op één van in de artikelen 66 en 67 van het Strafwetboek bepaalde wijzen bijdraagt tot het misdrijf en dat er in zijnen hoofde sprake is van een deelnemingsopzet, namelijk dat hij wetens en willens heeft meegewerkt aan het organiseren van een mensensmokkel.

Het is in dit verband vereist, doch het volstaat dat de deelnemer kennis heeft van een welbepaald misdrijf, zonder dat evenwel is vereist dat hij van alle uitvoeringsmodaliteiten van dat misdrijf op de hoogte is.

Getoetst aan de hiervoren vermelde onderzoeksresultaten, staat ten genoegte van recht vast dat de beklaagde onmisbare hulp heeft verleend bij het organiseren van de hem ten laste gelegde mensensmokkel in de nacht van 25 op 26 oktober tot en met 27 oktober 2021 en dat hij - minstens - heeft bijgedragen tot het verkrijgen van het door deze smokkel beoogde vermogensvoordeel.

Hij regelde meer bepaald betalingen voor de overtochten, gaf instructies aan kandidaat vertrekkers, begeleidde de transmigranten naar de stranden, zette ze op lijsten van vertrekkers en regelde contacten met de smokkelaars.

Het gegeven dat de beklaagde zelf de overtocht naar het Verenigd Koninkrijk is aangegaan, doet aan dit alles geen afbreuk.

Wat betreft de verzwarende omstandigheden, waaromtrent de verdediging ter zitting van 18 januari 2023 geen concreet verweer heeft gevoerd, verwijst het hof korthedshalve naar het precair verblijfstatuut van de transmigranten, het internationaal georganiseerd karakter

van de smokkel, de technische beschrijving van het vaartuig en de zwemvesten (cfr. PVnummer 004110/2021), alsook de omstandigheden waarin de transmigranten werden gered, nadat zij stuurloos twee dagen op zee ronddobberden en naar eigen zeggen de dood in de ogen hebben gekeken.

3. De strafmaat

De beklaagde heeft zich op professionele en georganiseerde wijze ingeschakeld in een criminele organisatie die - in casu Iraakse - transmigranten in onmenselijke en gevaarlijke omstandigheden (een overladen, niet zeewaardige bootje, zonder aangepaste reddingsvesten, waarbij de slachtoffers twee dagen op zee zonder eten noch drinken hebben rondgedobberd), via de Noordzee tegen betaling van grof geld naar het Verenigd Koninkrijk smokkelde.

De opzet van een massale reddingsactie van Defensie waarbij de inzet van een helikopter noodzakelijk bleek, heeft kunnen verhinderen dat deze overtocht niet noodlottig is afgelopen – ook voor de beklaagde.

De handelwijze van de beklaagde ontwricht de samenleving en getuigt van minachting voor de wetten en reglementen met betrekking tot de toegang tot het grondgebied van de Staten, het welzijn en de veiligheid van de slachtoffers van mensensmokkel die uit persoonlijke of familiale veiligheidsoverwegingen of uit economische noodzaak hun land van herkomst zijn ontvlucht.

Er kan evenmin aan worden voorbijgegaan dat dergelijke vormen van internationaal georganiseerde criminaliteit voor de smokkelorganisaties mega winsten opleveren ten koste van de slachtoffers waarvan sommigen de tocht zelfs niet eens overleven.

De jaarlijkse beelden van omgekomen transmigranten die op de stranden aanspoelen zijn daarvan de stille getuige.

De hoger aangehaalde analyse van de door de beklaagde gebruikte gsm (de chatgesprekken, audiobestanden en foto's), laat er naar het oordeel van het hof geen redelijke twijfel over bestaan dat de beklaagde een uitvoerende rol heeft opgenomen in de criminele organisatie van mensensmokkelaars, die in het lager middenkader kan worden gesitueerd.

Bovendien heeft de beklaagde in Oostenrijk een zwaar beladen strafregister, waar hij in 2012 werd veroordeeld tot een hoofdgevangenisstraf van niet minder dan dertien jaar wegens gewapende overvallen – een gevangenisstraf die hem echter niet tot andere inzichten heeft gebracht, nu hij zich na zijn vrijlating vrij snel heeft ingelaten met mensensmokkel.

De aan de beklaagde op te leggen bestraffing dient naast het repressieve aspect, dan ook een ontradend effect te beogen.

Het hof willigt het ter terechtzitting van 18 januari 2023 door de beklaagde geformuleerd verzoek hem wegens de in zijnen hoofde bewezen gebleven tenlastelegging een bestraffing te horen opleggen bekleed met de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging dan ook niet in, nu dit bij hem zou leiden tot een onvoldoende bewustwording van de zwaarwichtigheid van het door hem gepleegde feit, voorwerp van diezelfde bewezen gebleven tenlastelegging.

Anderzijds dient rekening te worden gehouden met de situatie van de beklaagde, die zelf voor de derde maal de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk beoogde te maken en hem in deze positie schatplichtig maakte aan de criminele organisatie, alsook met het gegeven dat hij zichzelf evenzeer blootstelde aan dezelfde levensgevaarlijke omstandigheden waarmee de - mislukte - oversteek op de Noordzee is gepaard gegaan.

Het hof is in dit verband van oordeel dat de aan de beklaagde op te leggen hoofdgevangenisstraf bijkomend kan worden verminderd zoals bepaald in het dictum van onderhavig arrest.

De door de eerste rechter opgelegde geldboete, vervangende gevangenisstraf en de - verplichte - ontzetting uit de rechten genoemd in artikel 31 van het Strafwetboek, werden bepaald op basis van oordeelkundige motieven die het hof beaamt en dan ook overneemt en worden derhalve bevestigd.

De verbeurdverklaring van het bedrag van 2.975,00 EUR, gestort op rekening van het C.O.I.V. is eveneens oordeelkundig en aldus te bevestigen met dien verstande dat deze verbeurdverklaring enkel is gesteund op de artikelen 42,3° en 43bis van het Strafwetboek (en niet op artikel 43 quater).

4. De gerechtskosten, de vaste vergoeding, de bijdrageverplichtingen en de overtuigingsstukken.

De oordeelkundige beslissingen van de eerste rechter met betrekking tot de gerechtskosten, de vaste vergoeding de bijdrageverplichting van 200,00 EUR en de overtuigingsstukken, zoals vermeld op het veertiende blad van het bestreden vonnis, zijn te bevestigen, met dien verstande dat de vaste vergoeding na indexatie wordt bepaald op 58,24 EUR.

De beklaagde die zelf tweedelijsbijstand geniet is niet gehouden tot de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand, door de eerste rechter vastgesteld op 22,00 EUR.

III. Op burgerrechtelijk gebied

Gelet op hetgeen voorgaand bij de beoordeling op strafrechtelijk gebied werd overwogen en beslist en nu de beweegredenen aan de grondslag van de op het strafrechtelijk gebied genomen beslissing ook op burgerlijk gebied hun volle geldingskracht behouden, zijn de oordeelkundige beslissingen van de eerste rechter met betrekking tot de rechtsvordering van de burgerlijke partijen Z.M., S.A., B.A. en de VZW Payoke behoudens hetgeen hieronder wordt vermeld, te bevestigen.

De vergoedingsplichtige A.F. heeft van zijn kant ten overstaan van diezelfde beslissing van de eerste rechter cijfermatig niet de minste afdoende grieven laten gelden.

Zijn gebeurlijke precaire financiële situatie belet immers niet dat hij integraal gehouden is tot de door de burgerlijke partijen geleden en bewezen schade voortvloeiend uit het in zijn hoofd bewezen gebleven misdrijf.

De beslissing van de eerste rechter is dan ook te bevestigen, met dien verstande dat de vergoedende intresten thans tot op heden worden toegekend en de gerechtelijke intresten aan de wettelijke intrestvoet op de hoofdsom en de vergoedende intresten worden toegekend vanaf heden tot datum van algehele betaling.

Wat betreft de rechtsplegingvergoeding

De beklaagde bevindt zich thans in hechtenis.

Bij artikel 13 van de Wet van 31 juli 2020 tot wijziging van het gerechtelijk wetboek teneinde de toegang tot de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand te verbeteren, door ter zake geldende inkomstenmaxima te verhogen, werd het koninklijk besluit van 18 december 2003 tot vaststelling van de voorwaarde van de volledige of gedeeltelijke kosteloosheid van de juridische tweedelijnsbijstand en de rechtsbijstand, opgeheven (BS 31 juli 2020 in werking getreden op 1 september 2020)

Bij artikel 3 van diezelfde wet van 31 juli 2020 werd artikel 508/13/ 1 ingevoegd.

Artikel 508/13/1.§1 luidt als volgt:

Behoudens internationale of nationale bepalingen op grond waarvan voor sommige personen wordt voorzien in de toekenning zonder voorwaarden van volledig kosteloze juridische tweedelijnsbijstand beschikken de hierna vermelde personen over ontoereikende bestaansmiddelen als bedoeld in artikel 508/13, eerste lid, en genieten zij de volledige kosteloosheid van de juridische bijstand:

Krachtens artikel 508/13/1.§2,6° wordt behoudens tegenbewijs de gedetineerde beschouwd als de persoon wiens bestaansmiddelen onvoldoende zijn op overlegging van stukken tot het statuut van gedetineerde.

Overigens geniet de beklaagde daadwerkelijk tweedelijnsbijstand.

Overeenkomstig artikel 1022 van het **Gerechtelijk Wetboek** – zoals gewijzigd door de Wet van 21 april 2007 – wordt de rechtsplegingsvergoeding ten laste van de in het ongelijk gestelde partij die tweedelijns juridische bijstand geniet, bepaald op het vastgestelde minimum.

De hervorming van het bestreden vonnis op dit punt dringt zich dan ook op

In toepassing van artikel 162bis W. Sv. (ingevoegd door art. 9 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat, B.S. 31 mei 2007) alsmede de bepalingen van het K.B. van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger. W. en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van een advocaat (B.S. 9 november 2007) kent het hof aan de volgende rechtsplegingsvergoeding toe:

- Aan B.A. de som van 525,00 EUR in eerste aanleg en de som van 562,50 EUR in graad van hoger beroep.
- Aan Z.M. de som van 525,00 EUR in eerste aanleg en de som van 562,50 EUR in graad van hoger beroep.
- Aan S.A. de som van 280,00 EUR in eerste aanleg en de som van 300,00 EUR in graad van hoger beroep.
- Aan de VZW Payoke de som van 280,00 EUR in eerste aanleg en de som van 300,00 EUR in graad van hoger beroep.

OP DEZE GRONDEN

HET HOF, rechtdoende op tegenspraak;

Gelet op:

- De artikelen 13 en 24 van de wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 152bis, 162bis, 190, 195, 211 Wetboek van Strafvordering;
- artikel 1, eerste en tweede lid, van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet van 25 december 2016 (B.S. 29 december 2016 – editie 2, inwerkingtreding 1 januari 2017);
- artikel 2 van het KB van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 van het **Gerechtelijk Wetboek** en tot vaststelling van de datum van de inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de

Wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat (B.S. 9 november 2007)

- artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals hersteld door artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020,
- de artikelen 4 §3 en 5 §§1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 (B.S. 31 maart 2017 – inwerkingtreding 1 mei 2017);
- de niet-strijdige artikelen zoals aangehaald door de eerste rechter;

al deze wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de Voorzitter aangehaald;

Verklaart de hoger beroepen tegen het vonnis van de B.17 kamer van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen - afdeling Brugge - zetelend in strafzaken van 22 juni 2022, **ontvankelijk**, en opnieuw ten gronde erover beslissend **binnen de perken van de grieven** zoals bedoeld in artikel 210 van het Wetboek van Strafvordering:

Op strafrechtelijk gebied:

BEVESTIGT het bestreden vonnis *met dien verstande dat* de vaste vergoeding na indexatie wordt bepaald op **58,24 EUR**,

en met uitzondering van:

- de aan de beklaagde **A.F.** wegens de in zijn hoofd bewezen gebleven tenlastelegging opgelegde **hoofdgevangenisstraf**.
- De opgelegde **bijdrage** aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand bepaald op **22,00 EUR**.

HERVORMT het bestreden vonnis met betrekking tot het voorgaande en opnieuw wijzende:

- **VEROORDEELT** de beklaagde **A.F.** wegens de in zijn hoofd bewezen gebleven tenlastelegging tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **VIJF JAAR**.
- **ZEGT voor recht** dat de beklaagde **A.F. niet gehouden is** tot de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand bepaald op **22,00 EUR**.

Veroordeelt de beklaagde **A.F.** tot de kosten in hoger beroep gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie te begroten op **127,11 EUR** met uitzondering van de tolkkosten die ten laste van de Staat worden gelegd.

Op burgerrechtelijk gebied:

BEVESTIGT het bestreden vonnis *met uitzondering* wat betreft de rechtsplegingsvergoeding.

HERVORMT het bestreden vonnis met betrekking tot het voorgaande en opnieuw wijzende:

VEROORDEELT A.F. tot betaling ten titel van **rechtsplegingsvergoeding:**

- Aan **B.A.** de som van 525,00 EUR in eerste aanleg en de som van 562,50 EUR in graad van hoger beroep.
- Aan **Z.M.** de som van 525,00 EUR in eerste aanleg en de som van 562,50 EUR in graad van hoger beroep.
- Aan **S.A.** de som van 280,00 EUR in eerste aanleg en de som van 300,00 EUR in graad van hoger beroep.
- Aan de **VZW Payoke** de som van 280,00 EUR in eerste aanleg en de som van 300,00 EUR in graad van hoger beroep.

VEROORDEELT A.F. tot de overige kosten in hoger beroep, gevallen aan de zijde van de burgerlijke partijen **Z.M., S.A., B.A.** en de **VZW Payoke** en verwijst hem tot zijn eigen kosten veroorzaakt door zijn hoger beroep op burgerlijk gebied.

PAGE 01-00003125412-0020-0021-01-01-4

<u>kosten:</u>	
afschriften	45,00-
	3,00-
	3,00-
opstelrecht beroep	35,00-
dagvaardingen	29,55-
	-
	-
subtotaal	<u>115,55-</u>
10%	11,555
totaal	127,105
<u>afgerond</u>	<u>127,11-</u>

het artikel 782 bis Ger.W. ingevoegd bij Wet van 26 april 2007 en vervangen door art. 84 van de voormelde Wet van 8 juni 2008;

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, achtste correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter G.C., raadsheer R.B., en raadsheer C.J. en in openbare terechtzitting van **15 februari 2023** uitgesproken door kamervoorzitter G.C., in aanwezigheid van DP., advocaat-generaal, met bijstand van griffier V.L.

Waarbij de voorschriften voorzien in artikel 195 Wetboek van Strafvordering werden nageleefd

